

Pinstrup: Naar vi i 1914 gik imod det Forslag, der var fremme, om en Ombytning af Rug med Majs, var det, fordi vi fandt, at Maksimalpris paa det Tidspunkt aldeles ikke var paakrævet, og det har vi Bevis for deri, at i 1915 blev ved Overenskomst Brødkornsprisen sat i Kr. lavere end i 1914. Maksimalpris var ikke paakrævet, og man ønskede netop Importen her til Landet fremmet mest muligt, og der var Muligheder for Import. Jeg minder om Mødet i Indenrigsministeriet i September Maaned, paa hvilket der var stort Flertal imod Maksimalpris. Importørerne havde holdt sig tilbage af Frygt for Maksimalpris. Men saa kom der Fart i Importen, og fra da af til Jul indførtes der 1 Mill. Tdr. Brødkorn her til Landet, hvad der var af største Betydning. Men Hr. Rode var ikke tilbøjelig til senere, da Tiden var inde, at gaa med til en Ombytning. Tværtimod, som her er fremhævet, maatte den daværende Indenrigsminister under Debatten i 1915 tvinges til at gennemføre den begrænsede Ombytning, som han da gik med til, og som kun skulde komme det mindre Landbrug til gode. Og i 1916 fremkom der to Gange en Indstilling fra de samvirkende Landboforeninger med Krav om Ombytning af Rug med Majs; men man vilde ikke fra den Side gaa med dertil, saa den Fremstilling, der er givet vedrørende dette Spørgsmaal, var ikke rigtig.

Formanden: Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Det var netop Sagen, som Hr. Pinstrup nu berørte, at naar P. Th. Nielsen i December 1914 gik imod Maksimalprisen, var det selve Principet Maksimalpris, han paa det Tidspunkt var imod og med den Begrundelse, at der ikke var tilstrækkeligt Brødkorn her i Landet til at brødføde Befolkningen; og det viste sig, at han havde Ret i dette. Jeg har ikke villet skyde P. Th. Nielsen bort, men kun sagt, at alt dette angik hans Arbejde i den overordentlige Kommission. Han er aldrig her i Tinget som Ordfører for Venstre gaaet imod en Pris, der fulgte Majsprisen, saaledes at man kunde dække sig. Der skylder Hr. Rode Bevis for sin Paastand. Naar Hr. Hans Nielsen siger: Det var os, der fandt paa det, og Venstre takkede for det, glemmer han, at han stod Side om Side med Hr. Rode og holdt fast paa den Ordning af 30. December 1914, hvorved Maksimalprisen blev fastsat til 19½ Kr., medens

Majsen paa det Tidspunkt, som Hr. Niels Frederiksen indrømmede, kostede saa meget, at man ikke kunde inddække sig og købe Foderkorn i Stedet. Derfor gik vi imod den Ordning. Det var det virkelige Forhold. Under Debatten gjorde Hr. Rode den Indrømmelse, at han kunde gaa med til at ombytte for visse Egne i Jylland. Vi sagde ham Tak for, at han dog kunde strække sig saa vidt, men selvfølgelig vilde vi have haft, at det skulde gælde det hele Land. Det vilde Hr. Rode imidlertid ikke.

Formanden: Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Hr. Martin Hansen tager ganske fejl, naar han skildrer P. Th. Nielsens Standpunkt i December 1914. Hans Standpunkt er udtrykt i den Indstilling, der er dateret den 4. December; der siger han udtrykkelig, at det danske Landbrug ikke kunde være tjent med, hvis Majsen blev billigere, end den var paa det Tidspunkt, og Verdensmarkedets Pris paa Rug blev 26 Kr., da at nøjes med den foreslaaede Pris, baseret paa den daværende Prisdifference. P. Th. Nielsens Standpunkt var Verdensmarkedets Pris for Rug, og tillige var han Modstander af, at der blev gjort noget som helst for at begrænse Prisen paa Foderkorn ved Restriktioner overfor den danske Handelsstand angaaende Tilførsler. Det er det virkelige Forhold. Vort Standpunkt var som nu: En rimelig Pris paa Brødkornet og de størst mulige Anstrengelser for at skaffe Foderkorn, for det er det, der betyder noget.

Formanden: Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det er jo Landbrugsminister Madsen-Mygdals Kornlov, der diskuteres, og ikke Kornordningerne for 1914—15—16—17—18. Det, jeg har tilladt mig, er overfor Paastanden om, at Venstre og Landboforeningerne altid har krævet et bestemt Princip: Erstatningspris, at godtgøre ved Oplæsning af 3 Dokumenter, at Venstres Ordfører P. Th. Nielsen udtrykkelig har argumenteret imod dette og har krævet, at hvis Rugprisen i Amerika laa over Majsprisen, skulde man have hin, at Landboforeningerne da krævede det frie Markeds Pris, og at den nuværende højtærede Landbrugsminister, Hr. Madsen-Mygdal, krævede det samme. Saaledes ligger Sagen, og jeg forstaar godt, at det er de Herrer særdeles ubehageligt at faa det dokumenteret.